

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 15 Martie st. v.

(Ș.) De un timp încoace cetim mereu prin țările maghiare, că autoritățile administrative au pus mâna la granițele țării pe atâția și atâția Slovaci, care voiau să emigreze în America.

Odată a succes a reîntoarce dela graniță 18, altădată 36, ear' altădată și mai mult și, dae' am fi ținut seamă de rapoartele aceste și am face socoteala, am afla, că numai într'un singur an cel puțin 2—300 Slovaci au fost opriți a emigra din țeară.

Despre aceia, care au scăpat dinaintea controlului autorităților și au părăsit țeara, tace cronică. Dar' după toată probabilitatea numărul acestora va fi de două, de trei-ori mai mare ca al celor, care au putut fi reținuți.

Și nu sunt numai Slovaci, care emigrează, Maghiarii din ținuturile de dincolo de Dunăre și Sécuii din Ardeal cu sutele și cu miile își părăsesc vetrele și se duc, cei dintâi în Slavonia, cei din urmă în România, pentru-ca, fie ca lucrători, fie ca servitori, "să-și agonisească cele trebuincioase pentru traiul vieții.

Aparițiunea aceasta nu e deloc favorabilă intereselor statului, care în felul acesta se lipsesc de o mulțime de puteri de lucru și perde înainte de toate o considerabilă parte din populațiunea sa, când știut este, că dintre toate țările apusene Ungaria are cea mai rară populațiune. Dar' nu poate fi favorabilă mai ales, pentru-ca ea demonstrează până la evidență, cât de greu e traiul în Ungaria și cât de mulți cât de bucurios își lasă patria, unde nu mai pot suporta nici sarcinile de cetățeni, nici celelalte greutăți ale vieții.

Și dacă vom căuta cu deamăruntul, găsim că cauza principală a acestui rău netăgăduit zace în sistemul, cu care se guvernează Ungaria de mai bine de douăzeci de ani încoace, și în aspirațiunile șovinistice, care sunt cel mai de capetenie, așa dîcînd singurul obiect al preocupățiunii concetățenilor nostri maghiari.

Sub acest sistem și sub greutatea acestor aspirațiuni gem și naționalitățile nemaghiare și e preste puțință, ca o asemenea politică să nu-și răsbune în cele din urmă și asupra urdătorilor ei.

Ca să nu mergem mai departe și să rămănem la propriile noastre necazuri, e destul se arătăm asupra sumedeniei de inteligenți români, care își fac studiile aci în patrie și apoi sunt siliți să treacă Carpații și să caute aplicațiune acolo, unde li-se deschid brațele

și li-se dă privilegiu, de a-și valida cunoscințele câștigate.

Căci pentru tinerimea inteligentă română astăzi aici în țările de sub coroana Sfântului Stefan numai foarte puține cariere sînt deschise în condițiuni favorabile individualității lor naționale și în cele mai multe cazuri, dacă ar voi să primească funcții, fie dela stat, fie dela instituțiuni private, ei ar trebui să-și renege naționalitatea, ântîu pentru-ca să le câștige și apoi pentru-ca să poată înainta conform calificațiunii și aspirațiunilor lor.

Și cauzele, pentru care poporul maghiar de dincolo de Dunăre, Slovaci din părțile nordice ale Ungariei, Sécuii din Ardeal și, ceea-ce însă pe concetățenii nostri maghiari înșiși nu-i prea împoartă, cauzele, pentru care și mulți Sărbi, Români și Sași își iau în fiecare an traista și bîțul în mână, pentru a-și căuta o patrie mai bună, le găsim în același sistem șovinistic, care constrînge pe o însemnată parte a tinerimii noastre inteligente a-și părăsi patria, în același sistem, care are drept țintă maghiarizarea naționalităților nemaghiare, ear' raporturile economice generale ale țării le neglija cu deservirire.

În special în părțile de dincolo de Dunăre și în Sécime, raporturile economice ale populațiunii nu sînt favorabile. Nu s'ar pute spune, că aci preste tot populațiunea e prea deasă și că pămîntul nu e suficient pentru a nutri întreaga populațiune. Dar' tocmai aci, și mai ales dincolo de Dunăre, sînt prea multe moșiile cele mari și fideicomisurile aristocrației maghiare, care fac țeranului preste puțință mărirea moșiei sale, pentru-ca să aibă din ce să trăească și el și copiii lui.

Însuși oficiosul „Nemzet“ ni-o spune într'unul din numerii trecuți, că în părțile de dincolo de Dunăre sînt astăzi mai multe fideicomise ca în Boemia, că ele formează 20% din proprietate, ear' latifundiile și moșiile cele mari trec preste 40%, un lucru care trebuie să pustiească cu timpul țeranimea agricolă.

Ceea-ce nu ne spune guvernamentul din Budapesta e împregiurarea, la care ni-s'a fost atras atențiunea tocmai prin testamentul contelui Iuliu Andrassy, și anume, că aristocrații maghiari, care o pot numai face, fac fideicomise, pentru-ca să asigureze proprietatea cea mare aristocrației, după părărea lor, unicul ei element, care mai poate susține naționalitatea maghiară.

Aceasta a spus-o fie-iertatul conte Andrassy în literale testamentare, prin care a creat fideicomisurile pe seama celor doi fii ai sei.

Eată că în felul acestora ne întâlnim și aci cu același șovinism, cu care ne întâlnim în politica de naționalități maghiare de pe alte terene. Cu deosebirea însă, că această politică se răsbună poate în cea mai mare măsură asupra concetățenilor nostri maghiari, și ei astăzi deja sînt impotenți în fața faptului, că în fiecare an perd un număr pentru ei destul de mare de Maghiari din Ungaria și de Sécui din Ardeal.

Măsurile ce le iau autoritățile administrative la granițele țării tot nu pot ele în sfîrșit să oprească cu deservirire emigrarea acelora, care vor cu ori-ce preț să emigreze.

Alte măsuri și alte mijloace ar trebui să aibă statul îndemînă, pentru-ca în general să împedecă emigrările. Aceste ar trebui să se extindă deopotrivă asupra clasei inteligente de naționalitate nemaghiară și asupra țeranimii de toate naționalitățile. Altul ar trebui să fie sistemul politic, căci cel de până acum s'a dovedit îndestul de stricacios atât intereselor generale ale țării, cât și în particular singuraticelor naționalități și, — precum vîdurăm, — în prima linie concetățenilor nostri maghiari.

Defraudanții.

(†) De un șir de ani încoace avem trista ocaziune, de a fi martorii celor mai ilegite fapte omenești sîrșite între hotarele acestei patrii din partea unor oameni, care sînt, după anumite împrejurări locale puși sus, la adese-ori foarte sus puși în societatea omenească. Oameni susținuți în poziții înalte, plătiți din greu și asigurați cu pensii grase, uitându-și de răspunderea ce au înaintea opiniunii publice, joacă pe boerul până la o zi, în care te pomenesci numai, că boerul este un șarlatan și defraudant al averii publice.

Nu este un ce nou „defraudarea“ în această nefericită patrie și nu este nouă nici istoria defraudanților patriei.

Sînt anumiți oameni fără capătîu, care prin lingușiri și denunțări false și prin un patriotism șovinistic mincinos câștigă prin oameni tot de pînura lor favorul stăpînirii care, încîntată de spiritul patriotic, trece preste opiniunea publică și preste meritele laboarei cinstite, ridică din pulbere și din noroiul petrebnicii pe umilul lingușitor, punendu-l la cassa unei averi publice.

Este ușor a purta cheia unei „Wertheim“-iane, dar' este greu a durmi liniștit preste noapte. Este ușor a adauge cifrele din nisce țiare de comptabilitate, greu este însă a arăta valoarea reală și materială a acestor cifre. Ear' omul conștient nu odată își trage seamă cu sine preste ceea-ce poate fi sau nu poate fi!

Cine se uită la conșiență și la onoarea sa, face așa. Cine nu, trage consecuențele minții sale ușoare.

Pentru un atare individ nu sînt decît două căi deschise: sinuciderea sau temnița, plus nimicirea morală și adese-ori materială a familiei. În atari indiviți nu mai ai ce compătîmi. Pentru-că se întîmplă adese-ori, că orgoliul lor sau al familiei lor a șters din societate ori-ce urmă de compătîmire.

Ne stă deschisă o istorie întreagă de atari cazuri. Și cu atîta ne cuprînde mirarea mai tare, cu cât vedem, că defraudățiunea s'a încuibat în mijlocul patrioților patentați chiar sub domnia sdrobitorului de naționalități, a dlui exministru-presedinte Tisza. Căci mirare este aceasta, a promite Maghiarilor munți de aur prin sdrobirea naționalităților și a avî pururea ațîntîi ochii numai asupra naționalităților, neglînd cu deservirire controla tesaurului public.

Se vede că domnul Tisza puțin s'a interesat de cuvenitul „control“; după-am tot asemenea și împintenații compatrioți puțină atențiune au dat administrării banilor publici. Ear' aceasta adese-ori din cauze prea bine cunoscute. Dela scandaluosa afacere Kokán până la mult rafinatul Farkas, descoperirile defraudanților devin un ce cu adevărat scîrbos. Începînd din capitala Ungariei până în cel din urmă orașel patriotic și cu oare-care renume în kosuth-ide șubrede, se pare că oamenii și-au ținut de un deosebit merit de a înstrăina parte din tesaurul averii țării, parte din caselle deosebitelor reuniuni acționare și din averile comitatense și orașenesci.

Ar trebui să existe o gazetă de defraudățiuni, ca să poți să ai finea fiecărui un numele acestor mișei și sumele defraudate de dinșii.

Aceasta este cîntecul țării. Aceasta este cîntecul guvernării sdrobitorului Tisza. Și dacă se poate lăuda cu ceva acest om, atunci el trebuie să-și plece capul și să se căească pentru demoralizarea ce a început a înflori și a se desvolta sub conducerea înțelepciunii sale. Dacă, considerînd din acest punct de vedere, „înțelept“ numai putem numi pe un atare om, care a suferit scandalul public.

Oamenii însă trebuie se joace rol. Nemeși scîpătați trebuiau să se mai impulse încă odată, jucându-și chieful ca pe timpul iobăgiei.

Serate strălucite, jocuri, bancheturi împreunate cu câte un joc de cărți fabulos, eacă ce făceau și fac bunii nostri compatrioți puși de multe-ori acolo, unde nu ar trebui să fie și de unde ar trebui să lipsească cu deservirire. Prin atari iubilări se câștigă nu odată opiniunea publică. „Ce om galant, ce om de petrecere, ce masă strălucită“, — își gîce naivul, care cu multă smerenie bea și mănîncă, — ce om modern și cu purtare într'adever diplomatică.

Ce om modern! exclamăm și noi. Galantonul de astăzi este compătîmitul de mîne. Naivul uită, că mesele strălucite sînt desastrul sîrbătoritului. Dealtmintreala spiritul îngîmfat al Maghiarilor trece preste atari nefericiri cu multă ușurătate la ordinea zilei și pe această cale scenele cu nouă tablouri se repetă mereu.

Aceasta nu ne este iertat a mai suferi ca publicisti. Rîul, care grasează cu pași urieși, trebuie combătut și sbi-cuit cu șapte plesne.

Ear' aceasta cu atît mai mult, cu cît preste averi ca ale Românilor dela Caransebeș și Năsăud vedem comisari guvernamentali, fără-ca să se fi ivit baremi umbră de atari cazuri rușinoase. Ba chiar și fundațiunea „Gozsdu“ încă vine pusă sub întrebare în administrarea ei.

Cu indignățiune trebuie să ne întrebăm, pentru-ce această dragoste din partea stăpînirii?

Pentru-că sînt românesci! Eată răspunsul scurt și cuprîndător. Se vede că guvernul domnului Tisza a purtat mai multă grijă de noi, decît de buna administrare a tesaurului public. Căta dragoste fățarnică. Iudo, Iudo, pentru-ce ne dai sîrutul tîu?

Noi am pus și cu această ocaziune mîna pe rană. Opiniunea publică are datorința să se pronunțe, ca și noi, tot cu atîta tărie și resoluțiune contra miserabililor defraudanți.

Finind dîcem; *Quid juvat extintus ferrum demittere in artus?* Dacă se mai poate ceva mîntul.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 15 Martie st. v.

Din parlamentul austriac.

Casa deputaților din Austria mai ține în această săptămînă numai două, cel mult trei ședințe. Poate-că mîne deja își va amîna ședințele până după Pasci și apoi la 14 Aprilie își va

FOIȚA „TRIBUNEI“

Crucea de argint.

(Urmare.)

IV.

Genevieva era de trei zile în cea su-terană, unde Gremion, domnul seu, îi aducea câte ceva și îi arunca ca la un căne de mîncare. Într-o noapte, la o oară foarte înaintată, ușa închisorii sclavei se deschise și ea vădî pe Aurelia, doamna sa, ținînd într-o mînă o lampă și în alta un pachet ce depuse pe treapta cea mai de jos a scării.

— O! Genevievo! svînturată femeie, mult ai suferit din cauza mea! îi dîse Aurelia cu ochii plini de lacrimi, apropiindu-se de dînsa.

Genevieva, cu toată bunătatea doamnei sale, nu se putî ținî de a-i dîce cu o amară imputare:

— De ai fi avut o fîcă și oamenii ar fi despoiat-o, ca s'o bată cu nulele după ordinul domnului ei, ce ai fi dîs domnia-ta despre sclăvie?

— Genevievo, tu mă acusi! îi dîse doamna, și nu sînt eu cauza acestor cruzimi.

— Eu nu te acuz pe tine, ci sclăvia. Tu ești blîndă cu mine, și cu toae aceste, veđi cum m'a tractat.

— În van, de trei zile cer dela bărbatul meu iertare, urmă Aurelia, plînd de

compătîmire, și 'mi-o refușă; 'l-am rugat încai să mă lasă a veni să te vîd, și s'a arîtat și mai crud; totdeauna ia cu sine cheia închisorii.

— Cum dară ai putut să o ai în noaptea aceasta?

— O pusese de-cu-seară sub căpătîu. Profitai de somnul lui; și eacă-mă veniui.

— Mult am suferit! ... Mai mult de rușine decît de durere, urmă Genevieva învîsă de blîndeța doamnei sale; însă vorbele tale mă mîngăie.

— Ascultă, fata mea, eu n'am venit numai să te mîngăiui; tu poți fugi de aci și face în același timp un mare serviciu junelui Nazarean ... poate-că îi vei scăpa și vieța.

— Ce spui? scumpa mea doamnă! strigă Genevieva ce uită libertatea prelîngă serviciul ce ar fi putut aduce fiului Mariei. O! spune-mi, că și vieța 'mi-o dau pentru acela ce dîce, că într-o zi fearele sclavilor vor fi sfîrșimate.

— Decînd am petrecut noaptea afară din casă spre a auzi cuvintele lui Isus, nu m'am mai vîdît cu Ioana. Chusa n'a mai lăsat-o să ese afară din casă spre a veni la mine ... Astă-seară însă după atâtea rugăminte a adus-o aci ... și cînd el vorbea cu bărbatul meu, scii ce 'mi-a spus ea?

— Despre junele din Nazaret?

— Așa.

— Vai! vre-o nouă persecuțiune?

— Este tradat, svînturatul ...

În noaptea aceasta s'e-l aresteze și s'e-l dee morții.

— Tradat! El? Și de cine?

— De unul din discipolii sei.

— O! ce infamie!

Chusa, voios și triumfător despre decisiunea de a se da morții junele nazarean, n'a mai putut ținî; răutatea 'l-a împins până a se da pe față și a spune Ioanei toate, fiind sigur, că această tristă novelă îi va aduce ei atîta durere, precît el nu mai putea de bucurie. Fariseii și cărturarii, senatorii și archiereii, turbați cu toții de predicățiunile lui Isus și mai virtos de cele din urmă ce le-am auzit și noi, s'au adunat la archiereul Caiafa și au căutat mijloace de a supraprinde pe Nazarean; însă temîndu-se de vre-o revoltă a poporului, nu cutezară a-l aresta ieri, și de sîrbătoare în Ierusalim, unde era adunată lume multă. Au lăsat pe astă-noapte punerea în lucrare a neomenosului lor cuget.

— Cum, chiar în noaptea aceasta? În noaptea aceasta?

— Așa! ... un trădător, unul din discipolii sei anume Iuda are s'e-l dee în mîinile lor.

— Unul din aceia ce deunăzi noaptea îl însoția la taverna Onagrei?

— Acela însuși, al cărui chip întunecos spunea tu că 'ți-a făcut o impresiune neplăcută: Iuda, s'a dus dară la archierei și la cărturari și li-a dîs:

„Ce imi veți da voi, și eu îl voi du da pe el vou?“

— Miserabilul!

— S'a învoit pe treizeci de arginți cu fariseii și acum în oara aceasta poate bietul june nu se așteaptă la nimic, că va fi victima acestei trădări.

— Vai! Dacă e așa, ce serviciu aș pute eu a-i face?

— Ascultă încă. ... Eată ce imi dîse Ioana astă-seară.

„Venind la tine, scumpă Aurelie, bărbatul meu 'mi-a spus pe drum cu o crudă bucurie nenorocirea ce așteaptă pe Isus, sciîndu-mă, că n'am nici un mijloc de a-i da de scire, căci nu mă lasă de lîngă sine; și servitorii nostri atît se tem de Chusa, încît ori-cît 'i-aș ruga, ori-cît argint li-aș promite, nici unul n'ar cuteza a eși din casă spre a se duce la fiul Mariei, spre a-l înșicîța despre pericolul, în care se află. Apoi seara trece, adause Ioana, și 'mi-a venit o idee: sclava voastră Genevieva seamănă că are nu numai curagiu, ci și devotament. ... N'ar putea ea a ne servi în această împregiurare? ...“ — Eu eară 'i-am spus cruda răsbunare, cu care bărbatul meu te-a pedepsit; însă Ioana tot nu s'a lăsat de proiectul ei și m'a întrebat, unde pune Gremion cheia închisorii sale. — Sub căpătîuul seu, îi arătai eu. — Veđi de poți să o iai cînd va adormi, adause Ioana. De vei reuși a pune mîna pe dînsa, du-te și scapă pe Genevieva; nu-ți va fi anevoie să o faci apoi să ese și

din curte afară. După aceasta ea se va duce îndată la taverna Onagrei și de acolo îi vor spune poate, unde se află junele învîțător.

— O! scumpa mea doamnă! strigă Genevieva; nu vîoi uita nici-odată încrederea ce tu și amica ta ați pus în mine. Aidem numai decît să deschidem poarta de afară.

— Un moment încă; căci în fine mai nainte de a te decide caută a cugeta la mînia bărbatului meu; nu mă tem pentru mine, ci pentru tine ... Cînd te vei înturna înapoi, Genevieva, fata mea, judecă după ceea-ce ai pîțit, ce vei mai avî a pîț!

— Să nu mai cugetăm la mine.

— Noi însă am cugetat. Ascultă încă.

Crescătorea amicei mele locuesce aproape de poarta Judiciară; ea vinde stofe de lînă și se numesc Veronica, femeia lui Samoil ...

Poți să-ți aduci aminte de numele acesta?

— Foarte bine: Veronica, femeia lui Samoil ce vinde stofe la poarta Judiciară ...

— Însă, scumpa mea, caută să dăm mai iute, căci oara trece. Ori-ce moment perdut poate fi funest pentru junele învîțător ...

Oh, așa te rog, aidem cît mai curînd să deschidem poarta.

Nu, nu mai înainte până nu-ți vîoi spune cel puțin, unde vei pute să afli refugiu; căci nu va mai fi cu puțință să vîi înapoi; mă iau fiori, cînd imi pun în mînte ce vei mai pîț dela bărbatul meu.

— Cum să mă despart de tine? ... Să te las pentru totdeauna?

deschide ultimul period al actualei sesiuni, în care se va ocupa mai ales cu bugetul statului. În privința aceasta din nou apar nori, care amenință a deveni periculoși în special pentru fondul de dispoziție. Dacă se poate da creșterea împărțirilor diarului „Narodni Listy”, Cehii bătrâni amenință a vota în contra fondului de dispoziție, din cauză că baronul Gautsch ar fi refuzat a admite seria de școale naționale, a căror înființare o preținse ei.

Din toate părțile se împărțese, că îndată după închiderea dietei imperiale se vor întruni în sesiuni extraordinare dietele provinciale din Boemia, Galizia și Austria-de-jos. De o importanță politică mai mare va fi la toată întâmplarea sesiunea dietei boeme. Obiectul discuțiilor îl va forma aci reforma electorală anunțată în protocolul de împăcare între Germani și Cehi, întrucât ea privește pe reprezentanții moșierilor alodiali, care pe viitor vor fi aleși în mai multe cercuri electorale după împărțirea teritorială.

Correspondentul din Viena al diarului „Narodni Listy” află din isvor competent cauza, pentru care guvernul din Cislaitania a declarat de repețori cu aplomb, că el nu va cere nici un credit suplimentar pe anul 1890. Causa consistă într-aceea, că el trebuie să renunțe la toate pretențiunile separate pentru scopuri interne, deoarece ministrul de războiu va trebui să păsească înaintea delegațiilor cu o pretențiune de credit suplimentar considerabil pentru anul 1890, ale cărei șanse nu trebuie sub nici un preț primejduite.

O ședință sgomotoasă în camera italiană.

Ședința camerei italiene, în care s'a pus în discuție întrebarea, dacă deputatul Costa trebuie ori să-și facă pedeapsa în decursul sesiunii, a fost una dintre cele mai sgomotoase ședințe. După-cum se scie, Costa a fost pedepsit cu un arest de mai multe zile pentru tumultul de pe piața Navona, după-ace judecătoria a fost cerut dela cameră extradarea lui și camera a fost acordat-o. Acum însă întreaga stângă radicală și împreună cu ea și o parte a celeilalte opoziții afirmă, că pe timpul, când parlamentul întrunit, nici un deputat nu poate fi arestat și prin urmare nici Costa nu poate să-și facă pedeapsa. Ministrul de justiție Zanardelli și-a dat înzadar silința, de a combate aceste vederi. Opoziția făcea un sgomot ne mai pomenit și Imbriani striga ca un exaltat. Crispi a luat și el parte la discuție și a făcut opoziției imputarea, că ea se amestecă în afacerile justiției și împiedică ori-ce executare a hotărârilor judecătorești. Costa însuși a rostit un discurs agitat, în care a arătat asupra pedepselor celor multe și a negat categoric, că el ar fi insultat pe Mazzini. Însemnată a fost declarațiunea lui, că socialistii la nici o întâmplare nu sunt nepatriotici, ci Italieni buni, care stimează pe Victor Emanuel și pe Cavour. Această luptă inferbentă s'a terminat în modul următor: Camera a hotărât cu o majoritate de cincizeci voturi, că Costa

nu poate fi scutit de prescripsele legii. Dealtfel foi foarte moderate și-au exprimat părerea, că atât pentru Costa, cât și pentru Sbarbaro pedeapsa a fost prea aspru măsurată.

Posiția ministrului-președinte Crispi.

Foile din Roma se ocupă foarte viu cu situația ce s'a creat prin retragerea lui Bismarck pentru ministerul Crispi și ele cred, că deși deocamdată nu e iminentă nici o criză ministerială, Crispi nu se va pute menține timp mai îndelungat nici chiar din cauza grozavei situații financiare. În special „Fanfulla” și „Corriere della Sera” dau expresiune acestei vederi. Situația lui Crispi devine și mai gravă prin aceea, că ministrii de odinioară Nicotera, Magliani și Tadjani tocmai acum s'au unit, spre a forma un partid opozițional „constituțional” în contra lui Crispi. „Tribuna” ține, că această formațiune de partid e un eveniment politic de mare însemnătate, deoarece Nicotera se bucură de o mare aderență parlamentară.

Evenimentele din Germania.

Privitor la retragerea principelui de Bismarck cetim în „Pester Lloyd” dela 26 l.c. între altele următoarele:

„Descoperirile diarului „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” despre antecedentele crizei de cancelar fac pretutindenea cea mai penibilă impresiune: După firea lucrului, ilustrațiunea organului bismarck-ian e unilaterală. Cel-ce voește să scie deplinul adevăr, ar trebui să afle ceva și din cealaltă parte. Dar această parte e împăratul personal și cu anevoie s'ar crede, că el se se demită la o polemică de presă cu fostul lui cancelar. Nu există oficioase împărțesci și împărțirile diarului „Norddeutsche Allgemeine Ztg.” vor fi probabil ultimul cuvânt al unei situații precă se poate de penibile, dacă mîntea sănătoasă nu ar fi deja lămurită, că aici se tractează de patina unei singure persoane. Din descoperirile diarului din cestiune află omul, că între împăratul și principele de Bismarck a trebuit și trebuie să existe încă și astăzi încordări grozave. O mulțime de contraste personale și politice s'au îngmădit în decursul anilor din urmă și acele au izbucnit acum toate deodată. În cercurile parlamentare din Berlin se povestesc o mulțime de amănunte, din care rezultă, că dela 15 Martie încoace împăratul nu a mai convenit deloc cu principele de Bismarck. Se pare că ruptura au cauzat-o mai mult motive personale decât politice. Raportul de prietenie între principele de Bismarck și noul cancelar Caprivi dovedește la toată întâmplarea, că principele de Bismarck aproabă alegerea, pe care a făcut-o împăratul.”

Din Berlin sosesc mereu nouă sciri, care dovedesc, că conflictul dintre împărat și cancelarul sau a fost foarte serios și că pe amândouă părțile a rămas o indispoziție oarecare. „Deutsches Tageblatt” scrie: Dacă expunerile diarului „Norddeutsche Allgemeine Ztg.” se vor continua, „Reichs-

anzeiger” va răspunde la ele, ori apoi va publica cererea de demisionare a lui Bismarck cu comentare. „Berliner Tageblatt” ține: Dacă mânia cancelarului se va manifesta și mai departe în felul acesta, săgeata ușor ar pute să cadă pe capul vînătorului; atunci am pute să ajungem la repețirea tragicului cas Arnim, la ceea-ce Bismarck cu greu se va fi gândit atunci, când a construit paragraful în contra lui Arnim.

O depeșă din Berlin spune, că domnul de Alvensleben, actual ambasador german în Bruxella și fost reprezentant german în Darmstadt, București și Washington, va ocupa provisor și poate mai târziu și definitiv locul contelui Herbert Bismarck ca secretar de stat în ministerul de externe. Contele Herbert Bismarck va merge în Anglia. Principele Bismarck pleacă pe la finele acestei luni la Friedrichsruhe.

„Weimar'sche Zeitung” publică o telegramă a împăratului german către o persoană foarte adictă lui, — probabil cătră marele-duce, — care sună: „Eu în faptă am făcut amare experiențe și am avut oare foarte dureroase. Mă doare inima, par'că așa mai fi pierdut odată pe bunicul Meu! Dar așa le-a rinduit Dumnezeu; și trebuie să le suport, să știu, că mă prădesc. Soarta m'a pus la locul unui oficer de inspecțiune pe naia statului; cursul rămâne cel vechiu, și acum plin cu vapor înainte! Wilhelm.”

România.

Din diarele de dincolo aflăm, că regele României a semnat deja decretul, prin care sesiunea corpurilor legiuitoare se mai prolongește încă cu 10 zile. Acest decret se va ceti în ambele camere și discuțiunile vor urma.

Naționalii liberali au avut la 24 l. c. o întrunire în „Hotel de France”, la care au luat parte și mai mulți delegați din districte. La această întrunire au vorbit domni I. Brătianu și Vizanti, cel dintîiu pentru unirea tuturor liberalilor în scopul de a combate guvernul, ear' cel de al doilea pentru votarea unei propuneri privitoare la unirea tuturor liberalilor. Propunerea aceasta a fost votată în unanimitate.

CRONICĂ.

Cine va fi comite-suprem al Sibiuului? Dl Alexandru János, presidentul tribunalului din Sibiu, care încă a fost adus de unele foi maghiare în combinație între candidații de comite-suprem al comitatului Sibiu și comite săsesc, declară într-o scrisoare dela 24 Martie, adresată lui „Kolosvár”, că el nu candidază și nu reflectează la aceste posturi și preste tot n'are nici o cunoștință de candidatura sa.

Important pentru preoți. Ministrul de culte a emis o ordinațiune, după care preoții, de câte-ori botează un copil, care în sensul § lui 12 Art. de lege LIII. din 1868 se ține de altă confesiune, sînt datori a trimite atestatul de botez cel mult în opt zile după actul botezului, preotului competent prelîngă retour-recepție sau coala de imanuare. Ca să extradece extrase matriculare spre us privat sau oficial este îndreptățit numai preotul, la a cărei confesiune este individ respectiv obligat să aparțină. Purtarea matriculelor botezătorilor de altă confesiune se poate face numai spre scopuri interne bisericești. Din aceste matricule nu se pot extrada extrase nici la cerere privată, nici la cerere oficială spre compunerea datelor statistice, de recensământ, de recutare etc., sau în afaceri de căsătorie și de moștenire. Dacă preotul botezător calcă această ordinațiune, va fi pedepsit, întrucât fapta lui nu cade sub vre-o pedeapsă mai aspră, cu amendă în bani dela 10 până la 50 fl., în cas de recidivă până la 100 fl. Relativ la aceste transgresiuni prima instanță este pretorul, în orașe căpitănul orașului, ear' în Budapesta căpităni districtuali. A doua instanță este vicecomitele, în orașe magistratul, ear' în Budapesta căpitănul-suprem. A treia instanță este ministrul.

Sporirea cavaleriei. O foaie militară află, că în anul viitor se va crea un nou regiment de dragoni, care se va întregi și va fi staționat în provinciile austriace, probabil în Austria-de-sus.

De ale honveđimii. Generalul Forinyák, adlatul comandantului suprem, al Arhiducelui Iosif, se află de present în Cluj, unde inspectează trupele de honveđi. Dela Cluj va veni la Sibiu, după-cum anunță foile maghiare.

Un batalion bosniac în Viena. Diarele din Viena spun, că la toamnă se va disloca în Viena un batalion bosniac. Acest batalion se va încuarta în casarmă Alser. Afară de acesta, după-cum se scie, mai rămân în Bosnia încă șapte batalioane.

Serbătoare militară. Regimentul de infanterie Nr. 33, staționat în Arad, care a luat parte onorifică la lupta dela Mortara și Novara și a fost lăudat chiar și de inimi pentru vitejia lui, a serbat în Arad la 23 l. c. aniversarea zilei acestei lupte. După un serviciu divin celebrat pentru cei căduți în numita luptă, s'a ținut pe glacis-ul fortăreței Aradului o paradă mare. Comandantul regimentului, colonelul Kerczek, și căpitănul Dietrich au ținut ficiorilor vorbiri însuflețitoare. Apoi s'a cetit lista nominală a celor căduți în lupta memorată și s'au împărțit între cei mai vechi slugituri ai regimentului premii de câte 25, 15 și 5 fl. dintr-o fundațiune a contelui Gyulay. După amădi soldații au arangeat jocuri publice, asistate de o mulțime mare de oameni.

Ovațiuni ministrului Bethlen.

La 24 l. c. s'a prezentat la ministrul ungar de agricultură, contele Andreu Bethlen, o deputațiune a comitatului Brașov, al cărui comite-suprem a fost noul ministru aproape 8 ani de zile, ca să-i exprime regretele, că s'a despărțit de comitat, și totodată să-l feliciteze. Această deputațiune i'a predat în numele corpului funcționarilor comitatensi un album cu fotografiile tuturor funcționarilor, ear' în numele comisiunii administrative o adresă ținută în termeni foarte călduroși. Ministrul a mulțumit mișcat și a promis, că și de aci încolo va lucra în interesul Brașovenilor. Seara toți membrii deputațiunii au fost la dineu la Excelența Sa. Observăm, că între dinșii nu s'a aflat nici un Român. În aceeași zi a primit ministrul Bethlen din partea reprezentanței comunale a orașului Sebeșul-săsesc o telegramă de felitare, dimpreună cu expresiunea părerii de rău cauzată prin depărtarea contelui din fruntea comitatului Sibiu și cu rugarea, ca și pe viitor să fie binevoitor comitatului și orașului Sebeșul-săsesc.

Comite-suprem al comitatului Bistrița-Năsăud va fi numit, după-cum scrie „Ellenzek”, la cas că se va primi demisiunea baronului Desider Bánffy, deputatul dietal al orașului Bistrița, Carol Fluger. Așa se vorbesce cel puțin prin cercurile deputaților.

Inundațiuni. Se scrie dela Sepsi-Sân.-Georgiu, că Oltul, care pe acolo este foarte mic în stare normală, a crescut așa de tare, încât a eșit din alvie și a inundat toată lunca și grădinile orașului. Asemenea se scrie dela Hódmező-Vásárhely, că în urma umfării enorme a Tisei, stavilarul dela Kosd al societății de regulare a riurilor Tisa, Murăș și Criș este în pericol de a se sparge și preste tot e mare pericol de inundare. Poporațiunea este foarte agitată.

Mare cinste pentru Tisza! Casina bihoreană a ales la 25 l. c. în unanimitate pe dl Coloman Tisza de președinte al seu în locul baronului Gerliczy, demisionat.

Defraudățiunea din Alba-Regală. Se scrie din acest oraș, că suma defraudată de cassierul Krausz dela societatea de ajutorare de acolo s'a constatat prin instrucție a fi de 39,668 fl. 6 cr. Judele instructor a încheiat deca instrucția și a predat actele procurorului, ca să-și facă propunerea.

Afacerea Melchior Farkas. Alaltăieri, fiind și de serbătoare, nu s'a continuat pertractarea în înțelesul strict al cuvântului, ci tribunalul, cu apărătorii, cu procurorul și cu experții au ținut o ocaziune a localităților, respective a saiei de trageri a oficiului de loterie din Timișoara. Resultatul ocaziunii este foarte nefavorabil pentru acusați. S'a constatat anume, că este cu deservire posibil a se face o tragere frauduloasă, dacă funcționarii sînt înțeleși să o facă. Punându-se cele 90 de numere în 90 de capsule, dintre care 10 sînt de culoare întunecată, s'a dovedit, că după fiecare învîrtire a roetei norocului, cel puțin 3 capsule întunecate vin deasupra și că aceste sînt destul de vizibile, pentru-că un băiat cât de simplu se le observe cu o singură privire și se tragă câte una din ele. Cu atât mai ușor a putut-o face isteafă Margit Telkesy, pe care Farkas și mama-sa atară de aceea au instruit-o acasă cu o roată de noroc procurată anume. După ocaziunea de alaltăieri este aproape sigur, că procesul se va termina în defavorul acusaților.

Baronul Pino greu bolnav. Se telegrafează din Viena, că presidentul București, fostul ministru bar. Pino, se află acolo în căutarea unei grele boale de ochi, care l'a redus la primejdia de a orbi. Preste tot starea sănătății baronului este atât de rea, încât se crede pozitiv, că nu se va mai reîntoarce la postul seu din Cernăuți.

Un archimandrit condamnat. „Agr. Ztg.” primesc din Sereievo împărțirea, că în afacerea archimandritului Ciril Hadjici, egumen al mănăstirii Mostanica de lângă Dubica-bosniacă, care a fost condamnat de către tribunalul cerc. din Banialuca pentru crima de înaltă trădare, comisă prin agitațiuni, la închisoare de mai mulți ani și la perderea oficiului, s'a pronunțat zilele aceste sentența și din partea tribunalului-suprem din Sereievo. Sentența tribunalului-suprem sună la 2 ani și șapte luni închisoare și la perderea oficiului. După anunțarea sentenței Hadjici a fost desbrăcat în închisoarea tribunalului cerc. din Banialuca te toate atribuțiile dignității sale, de decorul pîrlui și bărbii, și apoi transportat în penitenciarul central din Zenica, unde va avea să-și facă pedeapsa.

Patriarhul jefuit. Din Mitrovița se scrie, că s'a terminat deja cercetarea în contra camierului de odinioară al patriarhului

german Angyelic, George Savics și soții, care au fost învinuiți a fi furat din lăsamîntul lui Angyelic bani și obiecte valoroase. Procuratura de stat a și făcut deja propunerea pentru punerea sub acuză și pertractarea finală va avea loc în decursul lunii viitoare.

Vieță lungă. A încetat din viață locuitorul Ioan Andronic din comuna rurală Potricani (România), județul Neamțu, în vîrstă de 115 ani. În toată viața s'a ocupat cu agricultura, prelîngă care avea și meseria de cojocar; vederile nu i-au lipsit până în ajunul morții, așa că în lucrul cojoacelor, fără a fi ajutat de ochelari, vîrața în ac. În vara anului trecut 1889, spune „Curierul B.”, singur a prăsit un ogor al seu cu păpușoi. Rudele asigură, că la 1842 avea 2 băieți, cel mai mare în vîrstă de preste 60 ani a decedat acum 8 ani, ear' cel de al doilea mai mic de 58 ani se află în viață; defunctul se nutria cu hrana obișnuită la locuitori și toată viața sa nu a fost bolnav decît o singură dată, precînd era tînr; nu era pasionat pentru beutură; el dusece o viață regulată și liniștită.

Calătoriile prințului de coroană italian. Se telegrafează din Sofia, că în călătoria sa prin Bulgaria, cronomul italian a fost întîmpinat cu călduroase manifestațiuni de simpatie din partea poporațiunii. În Rusia c prințul s'a scoborit afară din program din tren. Până la Varna a făcut drumul cu tren special în vagonul de salon al principelui Ferdinand.

Bismarck ca profet. „Naționalzeitung” istorisece următoarea anecdotă: La 1878 călătoria Bismarck dela Friedrichsruhe la Berlin. La cutare stațiune se urcă Caprivi în vagon și un cunoscut îl prezentă lui Bismarck, care începî o conversație animată cu el. Seara se exprimă Bismarck în Berlin cătră un domn din împregiurimea sa: „De multe-ori m'am gândit, că cine-mi va pute fi succesorul; astăzi l'am vădut.”

Un compozitor dispărut. Toate jurnalele din Paris se ocupă cu disparițiunea misterioasă a compozitorului Saint-Saëns. Ministrul Ribot a telegrafat la consulatul din Madeira și Teneriffa, unde se ține că ar fi petrecut Saint-Saëns mai în urmă.

Regulativ

privitor la predarea de atestate de soliditate și aptitudine de prestațiune din partea camerei comerciale și industriale din Brașov.

§. 1. La predarea de atestate de soliditate și aptitudine de prestațiune, camera e competentă și îndatorată numai pentru acei întreprindători și producători, care își au sediul în cercul acelei camere. La furnisări militare-erariale se pot da astfel de atestate numai pentru acele firme, care sînt improtocolate în registrul comercial al cercului camerei.

§. 2. Cereri pentru predarea de astfel de atestate sînt a se înainta la cameră cel puțin cu 8 zile înainte de respectiva pertractare cu oferte. Primirea cererii predate în persoană se adevărează din partea protocolistului de prezentare al camerei prin rubru. Se trimite cererea prin poștă, atunci trimiterea se se recomandeze.

§. 3. Zace între scrierea și ținerea pertractării cu oferte în mod excepțional un termen mai scurt ca 8 zile, atunci cererile sînt a se înainta cu cea mai posibilă grăbire cel mai tîrziu cu 3 zile după publicarea pertractării cu oferte. Urmările înaintării întărite le poartă în toate cazurile partida.

§. 4. Cererile trebuie să conțină: Numele, ramura de industrie și locuința firmei, oficiul conducător al pertractării cu oferte, datul și numărul respectivei scrieri de ofertă, diua pertractării, precum și cantitatea și calitatea furnisării, valoarea totală aproximativă a acesteia și timpul, în care e a se efectui furnisarea. Cererile se se provadă cu subscrierea limpede a firmei și cu timbru de 50 cr. Afară de aceea se se alătură la cerere un timbru de 50 cr. pentru atestatul ce ea va da, precum și porto ce se vine dimpreună cu competența de recomandațiune în marce postale.

§. 5. La tractarea cererilor deplin instruite, camera are a chibzui cu îngrijire toate datele referitoare la vrednicia de încredere a respectivei firme. În cas de informațiuni nesuficiente se vor procura datele de lipsă pentru informațiune precisată în calea manipulațiunii rolare. Relativ la firmele ce nu se află în locul de reședință al camerei se va cere un raport de dare de părere al respectivilor membri externi ai camerei. În cas de urgență aceste informațiuni se pot cere pe cale telegrafică. Pentru scurtarea procedurii se recomandă dealtmintrelea a se trimite astfel de cereri la cameră prin membrii externi ai camerei, pentru-că acestia se-și poată da imediat părerea.

§. 6. Atestatul dat nu i-se va trimite partidei, ci ca document de caracter oficios nemijlocit oficiului ce conduce licitațiunea sau pertractarea cu oferte. Partidei i-se va da un răspuns asupra rugării înaintate, care sună într-acele, că atestatul se va trimite în cale oficiului oficiului respectiv și că deocamdată acest răspuns e a se alătură la ofertă.

— Îți place să mai suferi din nou un supliciu infam și bărbării și mai crude poate?

— Prefer mai bine moartea decât atîta rușine.

— Bărbatu-meu nu te va ucide, pentru-că perde prețul ce a dat pe tine. Prin urmare este neapărată despărțirea aceasta; mă costă mult, pentru-că nici-odată nu voi mai afla poate o sclavă, în care se am odată încredere ca în tine. . . Însă ce vrei? Decînd am audît cuvintele acestui june, am și eu tot acel entusiasm ce l'a inspirat el Ioanei; și dacă tu te învoiesci a-ți pune puterile spre a-l scăpa.

— Te mai îndoiesci, scumpa mea d-nă?

— Nu, eu cunosc devotamentul și curagiul tîu. . . Eată dar' ceea-ce vei avea să faci. De vei pute reuși să afli pe junele învîțător din Nazaret, fi vei da de scire, că e tradat de Iuda, unul din discipolii sei, și că n'are decît a se depărta din Ierusalim, ca se scape de fariseii, care au jurat să-l omoare. . . Ioana crede, că de se va retrage în Galilea, pămîntul lui natal, fiul Mariei va scăpa căci inimiții lui nu vor cuteza a-l urmări acolo.

Însă, scumpa mea doamnă, însuși în Ierusalim n'ar avea în noaptea aceasta decît a chema poporul în apărarea sa. Discipolii sei, de care este adorat se vor pune în capul revoltei și toți fariseii din lume nu vor mai fi în stare de a-l aresta.

— Și Ioana însași își pusese în minte mijlocul acesta; însă ca să răscuale poporul,

caută ca sau Isus, sau discipolii sei să fie înscințați de pericolul, de care este amenințat.

— Prin urmare, scumpa mea doamnă, nu mai avem nici un moment de pierdut.

— Încă odată, Genevieve, nu uita căte te amenință și te asteaptă. . . După-ce vei da de scire junelui învîțător, du-te îndată la Veronica, femeia lui Samoil, și spune-i, că vii din partea Ioanei; spre a o încredința, dă-i inelul acesta ce amica mea o 'și-l-a scos din deget. Roagă-o să se ascundă în casa ei și să se ducă îndată la Ioana, care fi va spune ceea-ce ea și eu vom pune la cale în urmă pentru tine. Amica mea 'mi-a spus, că Veronica este o femeie bună și gata spre servire; atît ea, cât și bărbatu-seu au mare recunoștință cătră Isus, pentru-că li-a însănoțat pe unul din copiii lor. Prin urmare tu vei fi sigură și bine ascunsă în casa aceasta, până când vom face ce vom pute pentru scăparea ta. . . Mai stă. . . Uite, adusei în legătura aceasta cu ce se te îmbraci bărbătesce. Va fi mai prudent să te duci astfel în timpul nopții pe strădele Ierusalimului și să întri în taverna Onagrei.

— O! cum ai prevădut toate! Ce bună ești, scumpa mea doamnă!

— Aște acum curînd. . . Până te vei îmbrăca, eu mă duc să văd de este cu putință a deschide poarta dela drum.

(Va urma.)

§. 7. Biroului camerei i-se impune ca datorință, de a efectua predarea și expedarea atestatului în chipul acela, ca acela să poată ajunge cel puțin cu o zi mai înainte de pertractarea cu oferte la oficiul ce conduce pertractarea.

Brașov, la 28 Noemvrie 1889.

Camera comercială și industrială:

Hesshaimer m. p., Eugen Jekelius m. p.,
vicepreședinte. secretar.

Correspondență agricolă.

Activitatea tinerei reuniuni române agricole din Sibiu a produs între agricultorii noștri o mișcare viuă, care trece preste marginile comitatului sibiian. Mișcarea aceasta se manifestă între altele și în adresarea unei mulțimi de întrebări prin scrisori private ce se adresează parte membrilor comitetului reuniunii, parte redacțiunii noastre. Pentru a preveni cererile interesate am luat hotărârea de a deschide în coloanele „Tribunei” o rubrică separată sub marca „Correspondență agricolă”, în care vom publica atât întrebările puse, cât și răspunsurile date de oameni de specialitate. Ne-am asigurat în această privință concursul celor mai bune puteri ce avem. Întrebările se pot adresa și de-a dreptul redacțiunii „Tribunei”.

Prin această măsură credem a face atât cauzei, cât și cetitorilor noștri un bun serviciu și ne vom bucura, dacă se va face o extinsă întrebuintare de „Correspondență agricolă”.

Redacțiunea „Tribunei”

VARIETĂȚI.

(Serviciul de masă al reginei Angliei.) Serviciile de masă ale reginei Angliei, care se păstrează în două mari odăi, ai cărora pereți sunt căptușiți cu plăci de fer, au o valoare de 500,000.000 de franci.

Printre ele se găsește serviciul de gală al lui George IV., suficient pentru 130 de persoane.

Ca curiozități sunt: un cap de tigru, mărime naturală, de argint masiv, cu ochii de cristal și limba de aur; un păun cu corpul de aur masiv, preserat cu briliante, smaralde, diamante și rubine; și o mulțime de alte obiecte din India, China, Birmania.

Treizeci duse de farfurii din vremea lui George IV. reprezintă o valoare de 250 de mii de franci.

Păreți odăilor, care cuprind aceste bogății, sunt acoperiți cu arme de mare valoare materială și artistică.

(O femeie care nu mănâncă de opt ani.) La Perigues în Franța este o femeie, anume Maria Zelia Bouriou, care a lăsat pe jos pe postitorii vestiți Tanner, Succ și Merlati. Această au postit câte o lună sau două, ear' ea postese de opt ani, cum spun oamenii. În vremea aceasta n'a vădit-o nimeni mănâncând ceva.

Doctorul Lafon dela Bourdeilles, nevrând să dea credință vorbelor lumii, a luat la el acasă pe femeia asta extraordinară, ca s'o supravegheze, și o ține de două luni într-o odaie.

În aceste 60 de zile dînsul i-a trimis mâncare, pe care ea nici n'a atins-o. S'a mulțumit numai cu două felii de portocală și cu un pahar de apă, pentru-ca s'e-și ție gura udă. Ba încă ție, că se poate lipsi de alimentul acesta ușor.

E o femeie nici grasă, nici slabă, are vîrsta de 44 de ani, vorbese mult și cu glas limpede, ridică greutatea grozav de mari și pretinde că poate să meargă 20 de kilometri pe zi.

Doctorul Lafon a vestit academiei de medicină din Paris despre această fenomenală femeie.

(Hipnotizat în ceartă.) La Salamanca în Spania s'a petrecut acest fapt curios.

Frații Rodriguez din acel oraș se apucară la ceartă într-o zi, pentru un gard, prin care voiau să-și despărță locurile ce le lăsașeră părinții.

Unul din frați, plin de ură și mânie cum era, stătu înaintea celuilalt cu pumnii strînși privindu-l lung cu o amenințare grozavă, ca-și-cum voia să-l sfășie pe loc.

Deodată cel privit încetă de a mai vorbi și privirile i-se rătăciră. Mănuile i-se lăsară în jos și curînd cădu în însuși.

Furiș se potoli și se repeși spăriat la fratele sau ca s'e-l deștepte, îl strigă, îl sgu- dui, însă degeaba.

Se adunară o mulțime de oameni în gi- rul celor doi frați. Între ei era și un doctor.

Acesta se încercă înzadar să deștepte pe adormit. Pe urmă îi veni în gând, că Rodriguez este hipnotizat.

Atunci îl strigă tare în chip poruncitor trecîndu-i mîna pe frunte și adormitul se deșteptă.

Dînsul fusese hipnotizat de privirea fra- telui seu.

(Haz.) Un misionar englez întrebă pe un indigen din Africa centrală:

— Prietene, Englezii sau Portugezii îți plac mai mult?

— O! îmi plac mult mai mult Englezii. Misionarul își frecă mînuile cu mulțu- mire și dîse:

— A! îmi închipuam eu treaba asta! — Adevărat, carnea lor e mult mai grasă și mai fragedă.

Păcălă își închipue, că e bolnav și are obiceiul de a cere să fie vizitat în fie- care zi de doctor.

Unul din prietenii sei se duce s'e-l vadă într-o dimineață.

— Ei! îi dîce el, cum te simți azi? bine sau mai rău?

—

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

== Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. ==

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

== Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. ==

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

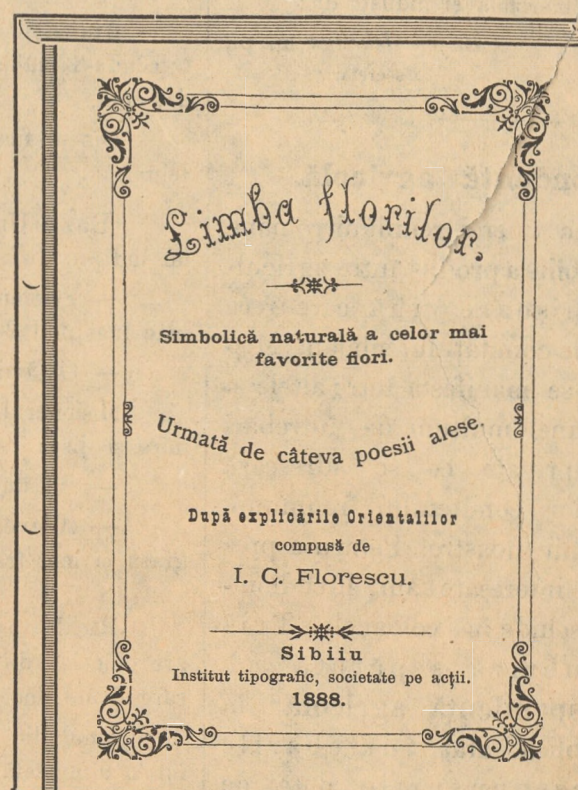
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

CADOU de SOUVENIR

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndrăgăritul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșitor îndrăgănit.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vintură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărateasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgălelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalîn pécuurul.** Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA”

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci; $\frac{1}{2}$ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDACTIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 „
 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 „
 4. Consemnări sumariice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 „
 5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 „
 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 „
 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 „
 8. Filera de îmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 „
 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 „
 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 „
 11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 „
 12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 „
- Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole”.
Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale ținării vitelor.
Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoiul. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosesc și cum se uscă trifoiul.
Prețul unui exemplar 12 cr.
Ambele broșuri sînt scrise în limba poporului și au un tipar limpede pe hârtie bună.

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafamosului ficioar de craiu și a preafamoselor fete măiestre cu pîrl de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romel.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda și
mujeria lui.

== În versuri ==

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.